

ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ເດືອນຕຸລາ 2011

**ການຕຽມໃນຖານະປະໂລຫິດ: “ຂ້ອຍຕ້ອງການເຈົ້າ”**

ໂດຍ ປະທານເຮັນລີ ບີ ໄອລິງ  
ທີ່ປຶກສາທິໜຶ່ງໃນຝ່າຍປະທານສູງສຸດ

ອ້າຍນ້ອງທີ່ຮັກແພງ, ຂ້າພະເຈົ້າດີໃຈຫລາຍທີ່ໄດ້ມາຮ່ວມກັບທ່ານໃນກອງປະຊຸມຫົວໂລກແຫ່ງ  
ຖານະປະໂລຫິດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄຳຄືນນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈະກ່າວເຖິງການຕຽມຖານະປະໂລຫິດ,  
ທັງສຳລັບຕົວເຮົາເອງ ແລະ ຄົນທີ່ເຮົາຊ່ອຍເຫລືອ.

ພວກເຮົາສ່ວນຫລາຍອາດຖາມຕົນເອງໃນຕອນນີ້ວ່າ, “ເຮົາ ໄດ້ຕຽມພ້ອມສຳລັບການມອບໝາຍໃນ  
ຖານະປະໂລຫິດແລ້ວບໍ່?” ຄຳຕອບຂອງຂ້າພະເຈົ້າຄື “ແມ່ນແລ້ວ, ທ່ານໄດ້ຕຽມແລ້ວ.” ຈຸດປະສົງ  
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນນີ້ ແມ່ນເພື່ອຊ່ອຍເຫລືອທ່ານໃຫ້ຮູ້ຈັກການຕຽມນັ້ນ ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມກ້າຫານ  
ຈາກພັນ.

ດັ່ງທີ່ທ່ານຮູ້, ຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂລນໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອຖານະປະໂລຫິດຈັດຕຽມ.  
ສ່ວນຫລາຍແລ້ວຜູ້ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂລນຈະເປັນນັກຄັກນະຍະທີ່ໜຸ່ມນ້ອຍ, ຄູສອນ,  
ແລະ ປະໂລຫິດລະຫວ່າງ 12 ຫາ 19 ປີ.

ເຮົາອາດຄິດກ່ຽວກັບການຕຽມຖານະປະໂລຫິດວ່າມັນ ເລີ່ມຕົ້ນໃນຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂລນ.  
ແຕ່ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຂອງເຮົາໄດ້ຕຽມເຮົາໄວ້ຕັ້ງແຕ່ເຮົາຢູ່ໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະອົງຟຸ້ນ.  
ພຣະອົງໄດ້ຕຽມເຮົາໃນຄຳຄືນນີ້. ແລະ ພຣະອົງຈະສືບຕໍ່ຕຽມເຮົາຕາບໃດທີ່ເຮົາປ່ອຍໃຫ້  
ພຣະອົງເຮັດ.

ຈຸດປະສົງຂອງການຕຽມຖານະປະໂລຫິດທຸກຢ່າງ, ຢູ່ໃນໂລກກ່ອນເກີດ ແລະ ໃນຊີວິດນີ້, ແມ່ນເພື່ອ  
ຕຽມເຮົາ ແລະ ຕຽມຄົນທີ່ເຮົາຮັບໃຊ້ແທນພຣະອົງສຳລັບຊີວິດນິລັນດອນ. ບົດຮຽນທຳອິດບາງຢ່າງ  
ຢູ່ໃນໂລກກ່ອນເກີດແມ່ນຮ່ວມດ້ວຍແຜນແຫ່ງຄວາມລອດ, ໂດຍມີພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະ ການຊົດໃຊ້ຂອງ

ພຣະອົງເປັນຈຸດໃຈກາງ. ເຮົາບໍ່ພຽງແຕ່ໄດ້ຖືກສອນກ່ຽວກັບແຜນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ເຮົາໄດ້ຢູ່ໃນກອງປະຊຸມ  
ມະຫາສານນຳອີກບ່ອນທີ່ເຮົາເລືອກເອົາມັນ.

ເພາະວ່າມ່ານໃຫ້ຫລົງລືມມາຂັ້ນຈິດໃຈຂອງເຮົາໃນຕອນເຮົາເກີດ, ເຮົາຈຶ່ງຕ້ອງໄດ້ຊອກຫາວິທີທີ່ຈະ  
ຮຽນຄືນໃໝ່ໃນຊີວິດນີ້ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ເຮົາເຄີຍຮູ້ ແລະ ປົກປ້ອງມາກ່ອນ. ພາກສ່ວນຂອງການຕຽມ  
ຂອງເຮົາໃນຊີວິດນີ້ ແມ່ນການຊອກຫາຄວາມຈິງອັນລຳຄ່າ ເພື່ອວ່າຈາກນັ້ນເຮົາຈະໄດ້ຮູ້  
ພັນທະກັບມັນອີກໂດຍທາງພັນທະສັນຍາ. ການເຮັດສິ່ງນັ້ນຕ້ອງມີສັດທາ, ຖ່ອມຕົນ, ແລະ  
ກ້າຫານໃນພາກສ່ວນຂອງເຮົາ ເທົ່າໆກັບຄວາມຊ່ອຍເຫລືອຈາກຄົນທີ່ໄດ້ພົບຄວາມຈິງ  
ແລະແລ້ວໄດ້ແປງປັນມັນກັບເຮົາ.

ອາດເປັນພໍ່ແມ່, ຜູ້ສອນສາສນາ, ຫລື ໝູ່ເພື່ອນ. ແຕ່ຄວາມຊ່ອຍເຫລືອນັ້ນ ເປັນພາກສ່ວນຂອງການ  
ຕຽມຂອງເຮົາ. ການຕຽມຖານະປະໂລຫິດຂອງເຮົາຈະຮ່ວມກັບຄົນອື່ນສະເໝີ ຜູ້ໄດ້ຕຽມພ້ອມແລ້ວ  
ທີ່ຈະມອບ ໂອກາດໃຫ້ເຮົາ ເພື່ອຮັບເອົາພຣະກິດຕິຄຸນ ແລະ ຈາກນັ້ນເລືອກທີ່ຈະກະທຳຕາມ  
ໂດຍການຮັກສາພັນທະສັນຍາ ເພື່ອໃຫ້ມັນເຂົ້າໄປໃນໃຈຂອງເຮົາ. ກ່ອນເຮົາຈະເໝາະສົມສຳລັບຊີວິດ  
ນິລັນຕອນ, ການຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາໃນຊີວິດນີ້ ຈະຕ້ອງຮ່ວມດ້ວຍການເຮັດວຽກດ້ວຍສຸດໃຈ, ຄວາມຄິດ,  
ແລະ ກຳລັງ ແລະ ພະຍາຍາມຕຽມຄົນອື່ນໃຫ້ກັບໄປຫາພຣະເຈົ້ານຳເຮົາ.

ສະນັ້ນພາກສ່ວນຂອງການຕຽມຖານະປະໂລຫິດທີ່ເຮົາມີຢູ່ໃນຊີວິດນີ້ ຈະເປັນໂອກາດໃຫ້ຮັບໃຊ້ ແລະ  
ສອນຄົນອື່ນ. ມັນອາດຮ່ວມດ້ວຍຄູສອນຢູ່ໃນໂບດ, ພໍ່ທີ່ສະຫລາດ ແລະ ຮັກ, ສະມາຊິກໃນກຸ່ມ, ແລະ  
ຜູ້ສອນສາສນາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຢຊູຄິດ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະມອບ ໂອກາດໃຫ້, ແຕ່ເຮົາຈະ  
ຕຽມພ້ອມຫລືບໍ່ນັ້ນ ມັນຂຶ້ນກັບເຮົາ. ຄວາມຕັ້ງໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນຄຳຄືນນີ້ ແມ່ນເພື່ອຊີ້ບອກການ  
ເລືອກບາງຢ່າງທີ່ຈຳເປັນຕໍ່ການຈັດຕຽມຖານະປະໂລຫິດໃຫ້ບັນລຸຄວາມສຳເລັດ.

ການເລືອກທີ່ດີຂອງຜູ້ສອນ ແລະ ຜູ້ຝຶກແມ່ນອີງຕໍ່ຄວາມເຂົ້າໃຈເຖິງວິທີທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຈັດ  
ຕຽມຜູ້ຮັບໃຊ້ຖານະປະໂລຫິດຂອງພຣະອົງ.

ທຳອິດ, ພຣະອົງໄດ້ເອົາຜູ້ຄົນ, ໜຸ່ມ ແລະ ແກ່, ຜູ້ປະກົດຕໍ່ໂລກວ່າເປັນຄົນອ່ອນແອ ແລະ ທຳມະດາ  
ແມ່ນແຕ່ຕົວເຂົາເອງກໍຄິດວ່າແນວນັ້ນ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສາມາດປ່ຽນການປະກົດທີ່ບົກພ່ອງຂອງ  
ເຂົາເຈົ້ານັ້ນ ເປັນສິ່ງເຂັ້ມແຂງ. ເລື່ອງນີ້ຈະປ່ຽນວິທີທີ່ຜູ້ນຳທີ່ສະຫລາດເລືອກຝຶກຝົນຜູ້ຄົນ ຫລື  
ເລືອກແບບແຜນທີ່ຈະຝຶກຝົນ. ແລະ ມັນສາມາດປ່ຽນວິທີທີ່ຜູ້ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດຕອບຮັບ  
ເພື່ອພັດທະນາໂອກາດທີ່ເຂົາໄດ້ຮັບ.

ໃຫ້ເຮົາມາໄຕ່ຕອງເບິ່ງບາງຕົວຢ່າງ. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີປະສົບການຫລາຍຕອນເປັນປະໂລຫິດ ຢູ່ໃນຫວອດໃຫຍ່. ອະທິການຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໂທມາຫາຂ້າພະເຈົ້າໃນຕອນບ່າຍຂອງວັນອາທິດ ມື້ໜຶ່ງ. ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຕອບ, ເພິ່ນເວົ້າວ່າ, “ເຈົ້າມີເວລາມາພົບຂ້ອຍບໍ່? ຂ້ອຍຕ້ອງການ ເຈົ້າ.” ເພິ່ນໄດ້ອະທິບາຍພຽງແຕ່ວ່າ ເພິ່ນຢາກໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າມີຄູ່ໄປຢ້ຽມຢາມຜູ້ຍິງຄົນໜຶ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ ບໍ່ຮູ້ຈັກຜູ້ບໍ່ມີອາຫານກິນ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮຽນວິທີທີ່ຈະຈັດການກັບເລື່ອງການເງິນນຳອີກ.

ບັດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າເພິ່ນມີທີ່ປຶກສາສອງຄົນ ຜູ້ມີປະສົບການຜ່ານມາແລ້ວຢູ່ໃນຝ່າຍອະທິການ. ທັງສອງຄົນເປັນຜູ້ຊາຍໃຫຍ່ທີ່ມີປະສົບການຫລາຍ. ທີ່ປຶກສາຄົນໜຶ່ງເປັນເຈົ້າຂອງທຸລະກິດໃຫຍ່ ຜູ້ຕໍ່ມາໄດ້ກາຍເປັນປະທານເສຍແຕ່ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຊັ້ນຜູ້ໃຫຍ່. ສ່ວນທີ່ປຶກສາອີກຄົນໜຶ່ງກໍເປັນຜູ້ຜັດ ລິນທີ່ມີຊື່ສຽງຄົນໜຶ່ງຢູ່ໃນເມືອງ.

ຂ້າພະເຈົ້າຫາກໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນທີ່ປຶກສາຄົນທີໜຶ່ງໃນຝ່າຍປະທານຂອງກຸ່ມປະໂລຫິດ. ເພິ່ນຮູ້ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໃຈໜ້ອຍໜຶ່ງກ່ຽວກັບຫລັກທຳສະຫວັດດິການ. ຂ້າພະເຈົ້າຮອດບໍ່ຮູ້ຫຍັງຫລາຍ ກ່ຽວກັບເລື່ອງການເງິນ. ຂ້າພະເຈົ້າຍັງບໍ່ເຄີຍຂຽນໃບເຊັກຈັກເທື່ອ, ບໍ່ມີບັນຊີໃນທະນາຄານ, ຫລື ເຄີຍເຫັນການງົບປະມານເງິນມາກ່ອນ. ແຕ່ເຖິງແມ່ນຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີປະສົບການຫລາຍ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າ ເພິ່ນຈິງຈັງຕອນເພິ່ນເວົ້າວ່າ, “ຂ້ອຍຕ້ອງການເຈົ້າ.”

ຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໃຈວ່າ ອະທິການທີ່ໄດ້ຮັບການຄົ້ນໃຈໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ. ເພິ່ນເຫັນໂອກາດ ທີ່ດີສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອຈະໄດ້ຕຽມຕໍ່ການດຳລົງຖານະປະໂລຫິດ. ຂ້າພະເຈົ້າແນ່ໃຈວ່າ ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ຫລົງເຫັນວ່າ ເດັກຜູ້ຊາຍຄົນທີ່ບໍ່ມີປະສົບການຄົນນັ້ນ ຈະກາຍເປັນທີ່ປຶກສາຄົນໜຶ່ງໃນຝ່າຍ ອະທິການຄວບຄຸມ. ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ເຮັດນຳຂ້າພະເຈົ້າໃນມື້ນັ້ນ, ແລະ ຕະຫລອດເວລາທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ ຮູ້ເພິ່ນເປັນເວລາຫລາຍປີ, ຄືກັບວ່າຂ້າພະເຈົ້າເປັນໂຄງການໜຶ່ງທີ່ເປັນໄປໄດ້.

ເບິ່ງຄືວ່າເພິ່ນມັກຫລາຍ, ແຕ່ເປັນວຽກງານສຳລັບເພິ່ນ. ໃນຕອນທີ່ພວກເຮົາກັບເມືອບ້ານຫລັງຈາກ ໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມແມ່ໝ້າຍຄົນໜຶ່ງ, ເພິ່ນໄດ້ຈອດລົດ. ເພິ່ນໄດ້ເປີດພຣະຄຳພີທີ່ເກົ່າແກ່ຂອງເພິ່ນ ຊຶ່ງເຕັມໄປດ້ວຍຮອຍໝາຍ. ເພິ່ນບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງສຶກສາພຣະຄຳພີ ແລະ ຮຽນຮູ້ຫລາຍກວ່າເກົ່າ. ແຕ່ເພິ່ນຄົງເຫັນວ່າຂ້າພະເຈົ້າອ່ອນແອ ແລະ ທຳມະດາພຽງພໍທີ່ຈະສອນໄດ້. ຈົນມາເຖິງທຸກວັນນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຍັງຈິ່ງສິ່ງທີ່ເພິ່ນສອນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນຕອນບ່າຍມື້ນັ້ນ. ແຕ່ຍິ່ງ ໄປກວ່ານັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈິ່ງວ່າ ເພິ່ນມີຄວາມແນ່ນອນໃຈຫລາຍຂະໜາດໃດທີ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າ ສາມາດຮຽນ ແລະ ເປັນຄົນດີກວ່າເກົ່າໄດ້—ແລະວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະເປັນໄດ້.

ເພິ່ນໄດ້ເຫັນໄກກວ່າຕອນນັ້ນກ່ຽວກັບວ່າຂ້າພະເຈົ້າສາມາດກາຍເປັນຄົນແນວໃດໃນອະນາຄົດ  
ເຖິງແມ່ນຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກອ່ອນແອ ແລະ ເປັນຄົນທຳມະດາພຽງພໍທີ່ຕ້ອງການຄວາມຊ່ອຍເຫລືອ  
ຈາກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ເຊື່ອວ່າຈະໄດ້ຮັບ.

ອະທິການ, ປະທານເສຍແຜ່, ແລະ ຜູ້ເປັນພໍ່ສາມາດເລືອກ ທີ່ຈະປະຕິບັດໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບເຫລົ່ານັ້ນ.  
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນມັນເກີດຂຶ້ນໃນກອງປະຊຸມປະຈຳພະຍານ ແລະ ຖືສິນອົດເຂົ້າຈາກປະທານກຸ່ມ  
ມັກຄະນາຍົກທີ່ກ່າວປະຈຳພະຍານຂອງລາວ. ລາວພວມຈະກາຍເປັນຄູສອນ ແລະ ໄປຈາກກຸ່ມ  
ຂອງລາວ.

ລາວໄດ້ເປັນພະຍານດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ໜັກແໜ້ນຢູ່ໃນນ້ຳສຽງຂອງລາວເຖິງຄວາມດີ ແລະ  
ພະລັງທີ່ເຕີບໂຕຂຶ້ນຢູ່ໃນກຸ່ມຂອງລາວ. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນຜູ້ໃດເວົ້າຍ້ອງຍໍກຸ່ມຖານະປະໂລຫິດ  
ຂອງຕົນຫລາຍເທົ່າກັບລາວ. ລາວໄດ້ຍ້ອງຍໍຊົມເຊີຍການຮັບໃຊ້ຂອງເຂົາ. ແລະ ຈາກນັ້ນລາວໄດ້  
ກ່າວວ່າ ລາວຮູ້ວ່າລາວສາມາດຊ່ອຍເຫລືອມັກຄະນາຍົກຄົນໃໝ່ ຕອນເຂົາເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າ  
ບໍ່ຈັກຊື່ເຮັດຫຍັງ ເພາະລາວເຄີຍຮູ້ສຶກແນວນັ້ນຄືກັນຕອນລາວເຂົ້າມາສູ່ຖານະປະໂລຫິດ.

ຄວາມຮູ້ສຶກອ່ອນແອຂອງລາວໄດ້ເຮັດໃຫ້ລາວເປັນຄົນອົດທົນຫລາຍຂຶ້ນ, ມີຄວາມເຫັນອີກເຫັນໃຈ  
ຫລາຍຂຶ້ນ, ແລະ ສະນັ້ນ ຈິ່ງສາມາດເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນໄດ້. ໃນສອງປີນັ້ນ  
ໃນຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງອາໂລນ, ເບິ່ງຄືວ່າ ລາວໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ມີປະສົບການຫລາຍ ແລະ  
ສະຫລາດ. ລາວໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າ ລາວໄດ້ຮັບການຊ່ອຍເຫລືອໃນຖານະທີ່ເປັນປະທານກຸ່ມຈາກ  
ຄວາມຊົງຈໍາອັນແຈ່ມແຈ້ງຂອງລາວເອງໃນສອງປີກ່ອນ. ການທ້າທາຍຂອງລາວໃນອະນາຄົດ  
ໃນການເປັນຜູ້ນໍາຂອງລາວ ແລະ ຂອງເຮົາຈະມາເຖິງ ເມື່ອຄວາມຊົງຈໍານັ້ນເລືອນລາງໄປຕາມເວລາ  
ແລະ ຄວາມສໍາເລັດຜົນຂອງເຮົາ.

ໂປໂລຄົງເຄີຍເຫັນສິ່ງອັນຕະລາຍນັ້ນເມື່ອລາວໄດ້ແນະນໍາ ເພື່ອນໝູ່ຂອງລາວຢູ່ໃນຖານະ  
ປະໂລຫິດ. ລາວໄດ້ຊຸກຍູ້ ແລະ ແນະນໍາລາວໃນການຕຽມຖານະປະໂລຫິດຂອງລາວ ແລະ  
ໃນການຊ່ອຍເຫລືອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕຽມຄົນອື່ນນໍາອີກ.

ໃຫ້ມາຟັງຖ້ອຍຄໍາທີ່ໂປໂລໄດ້ກ່າວກັບຕີໂມທິ ເພື່ອນຮ່ວມງານໝູ່ຂອງລາວ ມີຄໍາວ່າ:

“ປ່າໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງໝິ່ນປະໝາດຄວາມໜຸ່ມຂອງເຈົ້າ; ແຕ່ຈົ່ງເປັນແບບຢ່າງໃຫ້ຄົນທີ່ເຊື່ອຖືທັງຫຼາຍ  
ໃນທາງກິລິຍາ ແລະ ວາຈາ, ໃນຄວາມຮັກ, ໃນຄວາມເຊື່ອ, ແລະ ໃນຄວາມບໍລິສຸດຂອງເຈົ້າ.

“ຈົ່ງຕັ້ງໃຈດ້ວຍຄວາມພຽນພະຍາຍາມຂອງເຈົ້າໃນການອ່ານພຣະຄຳຈົນກວ່າເຮົາຈະມາ.

“ປ່າເນີນເສີຍຕໍ່ຂອງປະທານຝ່າຍຈິດວິນຍານທີ່ມີໃນເຈົ້າ ຊຶ່ງຖືກມອບໝາຍໃຫ້ເຈົ້າ ເມື່ອພວກ  
ຜູ້ທຳນາຍ ແລະ ພວກເຖົ້າແກ່ວາງມີໃສ່ເຈົ້າ. ...

“ຈົ່ງລະວັງຕົວຂອງເຈົ້າ ແລະ ຄຳສອນຂອງເຈົ້າດ້ວຍ;<sup>1</sup> ຈົ່ງສືບຕໍ່ຄຳເນີນການເຫຼົ່ານີ້ ເພາະຖ້າເຈົ້າ  
ປະຕິບັດຢ່າງນີ້ ເຈົ້າກໍຈະຊ່ອຍເຈົ້າເອງ ແລະ ທຸກຄົນຜູ້ທີ່ຝັງເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນ.”<sup>2</sup>

ໂປໂລໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳທີ່ດີສຳລັບເຮົາທຸກຄົນ. ບໍ່ຕ້ອງເປັນຫ່ວງກ່ຽວກັບການຂາດປະສົບການ  
ຂອງທ່ານ ຫລື ທ່ານເປັນແນວໃດ ແຕ່ໃຫ້ຄິດກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ທ່ານສາມາດກາຍເປັນດ້ວຍຄວາມຊ່ອຍ  
ເຫລືອຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ຄຳສອນຂອງໂປໂລໄດ້ເຊື່ອເຊີນເຮົາໃຫ້ຊື່ນຊົມໃນຕອນເຮົາຕຽມຖານະປະໂລຫິດຂອງເຮົາ  
ກັບພຣະຄຳຂອງພຣະຄິດ ແລະ ໃຫ້ເໝາະສົມສຳລັບການຈະໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ແລ້ວ  
ເຮົາຈະສາມາດຮູ້ຈັກວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປາກໃຫ້ເຮົາເຮັດຫຍັງໃນການຮັບໃຊ້ຂອງເຮົາ ແລະ ຮັບເອົາ  
ຄວາມກ້າຫານທີ່ຈະເຮັດມັນ, ບໍ່ວ່າເຮົາຈະປະເຊີນກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃດໆກໍຕາມໃນອະນາຄົດ.

ເຮົາໄດ້ຖືກຕຽມສຳລັບການຮັບໃຊ້ໃນຖານະປະໂລຫິດ ທີ່ຈະກາຍເປັນສິ່ງທ້າທາຍໜັກກວ່າເກົ່າ  
ຕາມການເວລາ. ຍົກຕົວຢ່າງ, ກຳລັງ ແລະ ສະໝອງຂອງເຮົາກໍເຖົ້າແກ່ອ່ອນແອລົງ. ຄວາມສາມາດ  
ທີ່ຈະຮຽນ ແລະ ຈຶ່ງຈຳນຶ່ງທີ່ເຄີຍໄດ້ອ່ານຈະຫລຸດນ້ອຍຖອຍລົງ. ການຮັບໃຊ້ໃນຖານະປະໂລຫິດດັ່ງທີ່  
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄາດຫວັງຈາກເຮົາ ຈະເປັນເລື່ອງຕ້ອງຄວບຄຸມຕົນເອງໃນທຸກວັນຕະຫລອດຊີວິດ  
ຂອງເຮົາ. ເຮົາສາມາດຕຽມສຳລັບການທົດສອບນັ້ນ ໂດຍການສ້າງສັດທາຜ່ານການຮັບໃຊ້ໄປ  
ແຕ່ລະມື້.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບ ໂອກາດໃຫ້ເຮົາທີ່ຈະຕຽມ ໂດຍບາງຢ່າງທີ່ພຣະອົງເອີ້ນວ່າ ຄຳສາບານ ແລະ  
ພັນທະສັນຍາຂອງຖານະປະໂລຫິດ.<sup>4</sup>

ມັນເປັນພັນທະສັນຍາ ທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດກັບພຣະເຈົ້າທີ່ຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດທຸກປະການຂອງພຣະອົງ ແລະ ຮັບໃຊ້ຄືກັນກັບພຣະອົງຈະຮັບໃຊ້ດ້ວຍຕົວພຣະອົງເອງ. ການດຳລົງຊີວິດໃຫ້ເໝາະສົມກັບ ມາດຕະຖານນັ້ນເທົ່າທີ່ເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້ຈະສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທີ່ເຮົາຕ້ອງການໃນການອົດທົນ ຈົນເຖິງທີ່ສຸດ.

ຜູ້ຊ່ອຍຝຶກຖານະປະໂລຫິດທີ່ມີປະສິດທິພາບ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວິທີທີ່ຈະສ້າງຄວາມ ເຂັ້ມແຂງນັ້ນ. ມັນຄືການສ້າງນິໄສທີ່ຈະເອົາຊະນະຄວາມອ່ອນແອ ແລະ ຄວາມປ້ານກົວທີ່ອາດເຮັດໃຫ້ ທ່ານຄິດຢາກເລີກລົ້ມ. ຜູ້ປຶກສາທີ່ດີເດັ່ນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ພະລັງທາງວິນຍານມາຈາກການຜ່ານກາຍຈຸດທີ່ຄົນອື່ນມັກປຸດພັກ.

ທ່ານຜູ້ນຳຖານະປະໂລຫິດທີ່ດີເດັ່ນ ຜູ້ໄດ້ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງວິນຍານໃນຕອນທ່ານເປັນໝູ່ມ ຍັງມີມັນຢູ່ໃນຕອນ ທີ່ຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງຮ່າງກາຍອ່ອນແອລົງ.

ນ້ອງຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປເມືອງນ້ອຍແຫ່ງໜຶ່ງໃນລັດຢູທາ. ລາວໄດ້ຮັບໂທລະສັບຢູ່ໂຮງແຮມ. ຈາກປະທານສະເປັນເຊີ ດັບເບິນຢູ ຄິມໂບ. ມັນເປັນຕອນເດິກແລ້ວ ແລະ ກໍອິດເນື່ອຍຫລາຍເພາະ ເຮັດວຽກໜັກໝົດມື້ ແລະ ກໍຄົງເປັນເຊັ່ນນັ້ນຄືກັນກັບປະທານຄິມໂບ ຜູ້ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນການສົນທະນາ ໃນທາງນີ້. ເພິ່ນວ່າ, “ຂ້ອຍໄດ້ຍິນວ່າເຈົ້າມາເມືອງນີ້. ຂ້ອຍຮູ້ວ່າມັນເດິກແລ້ວ ແລະ ເຈົ້າອາດເຂົ້າ ນອນແລ້ວ, ແຕ່ເຈົ້າຊ່ອຍເຫລືອຂ້ອຍໄດ້ບໍ່? ຂ້ອຍຢາກໃຫ້ເຈົ້າໄປເປັນເພື່ອນຂ້ອຍ ເພື່ອກວດກາເບິ່ງ ສະພາບຂອງຕຶກໂບດຕ່າງໆຂອງພວກເຮົາຢູ່ໃນເມືອງນີ້.” ນ້ອງຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປນຳ ເພິ່ນໃນຄືນນັ້ນ, ໂດຍທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກຫຍັງຫລາຍກ່ຽວກັບການສ້ອມແປງ ຫລື ກ່ຽວກັບຕຶກໂບດ ແລະ ບໍ່ຮູ້ວ່າເປັນຫຍັງປະທານຄິມໂບຈຶ່ງຢາກເຮັດແນວນັ້ນ ຫລັງຈາກໄດ້ເຮັດວຽກເນື່ອຍໝົດມື້ແລ້ວ ແລະ ເປັນຫຍັງປະທານຄິມໂບຈຶ່ງຕ້ອງການຄວາມຊ່ອຍເຫລືອ.

ຫລາຍປີຈາກນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ຮັບໂທລະສັບທີ່ຄ້າຍຄື ກັນນັ້ນໃນຄືນໜຶ່ງຕອນພັກຢູ່ໂຮງແຮມ ຢູ່ປະເທດຍີ່ປຸ່ນ. ຕອນນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ກວດການໃໝ່ຝ່າຍການສຶກສາຂອງສາສນາຈັກ. ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າປະທານຄິມໂບ ບິ ຣິງລີ ໄດ້ພັກຢູ່ໃນຫ້ອງໜຶ່ງຢູ່ໃນໂຮງແຮມປ່ອນນັ້ນຄືກັນ ເພື່ອເຮັດພາລະຂອງເພິ່ນຢູ່ຍີ່ປຸ່ນ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕອບຮັບໂທລະສັບບໍ່ດົນ ຫລັງຈາກຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ລື້ນນອນລົງດ້ວຍຄວາມອິດເນື່ອຍຈາກການເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າສາມາດເຮັດໄດ້.

ປະທານບິ ຣິງລີໄດ້ຖາມດ້ວຍສຽງອັນແຈ່ມໃສຂອງເພິ່ນວ່າ, “ເຈົ້ານອນໄດ້ແນວໃດ ໃນຂະນະທີ່ຂ້ອຍ ພວມອ່ານໜັງສືທີ່ພວກເຮົາຖືກຂໍໃຫ້ທົບທວນ?” ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ລຸກຂຶ້ນໄປເຮັດວຽກ

ເຖິງແມ່ນໄດ້ຄິດວ່າ ປະທານຮົງລີສາມາດທົບທວນໜັງສືນັ້ນໄດ້ກວ່າຂ້າພະເຈົ້າ. ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າເພິ່ນຕ້ອງການຄວາມຊ່ອຍເຫລືອຈາກຂ້າພະເຈົ້າ.

ໃນທ້າຍການປະຊຸມເກືອບທຸກເທື່ອ ປະທານທອນມັສ ແອັສ ມອນສັນ ຈະຖາມເລຂາຂອງຝ່າຍປະທານສູງສຸດວ່າ, “ຂ້ອຍເຮັດໜ້າທີ່ໄດ້ດີບໍ່?” ແລະ ເພິ່ນມັກຈະຍິ້ມເມື່ອໄດ້ຍິນຄໍາຕອບ ທີ່ວ່າ: “ໂອ້, ເຮັດໄດ້ດີຢູ່, ປະທານ.” ຮອຍຍິ້ມທີ່ຊື່ນຊົມຂອງປະທານມອນສັນໄດ້ສົ່ງຂ່າວສານມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າ, “ມີສິ່ງໃດອີກບໍ່ທີ່ເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້ໃນໜ້າທີ່ຂອງເຮົາ?” ແລະ ຈາກນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກັບຄືນໄປຫ້ອງການເພື່ອເຮັດວຽກ.

ຄູສອນທີ່ດິເລິດໄດ້ສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນເຖິງການຕຽມທີ່ຈະຮັກສາຄໍາສາບານ ແລະ ພັນທະສັນຍາຕອນເວລາ ແລະ ອາຍຸໄຂເຮັດໃຫ້ຍາກທີ່ຈະຮັກສາ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ສະແດງ ແລະ ໄດ້ສອນຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຮູ້ຈັກຄວບຄຸມຕົນເອງໃຫ້ເຮັດວຽກງານຂະຫຍັນຫລາຍກວ່າທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າຂ້າພະເຈົ້າສາມາດເຮັດໄດ້ ຕອນຂ້າພະເຈົ້າຍັງມີເຫຼືອແຮງທີ່ຈະເຮັດມັນຢູ່.

ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ດີພ້ອມທຸກຢ່າງໃນທຸກເວລາ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ດີກວ່າທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າ ສາມາດເຮັດໄດ້. ດ້ວຍການມີໃຈໃສ່ເຊັ່ນນັ້ນຕິດຕົວມາແຕ່ນ້ອຍ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕຽມພ້ອມສໍາລັບການທົດລອງທີ່ຈະມາເຖິງ. ທ່ານ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າສາມາດຕຽມດ້ວຍພະລັງທີ່ຈະຮັບຄໍາສາບານ ແລະ ພັນທະສັນຍາ ຜ່ານການທົດສອບທີ່ຈະມາເຖິງຢ່າງແນ່ນອນໃນບັນທຳຍຂອງຊີວິດ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຫລັກຖານເຖິງສິ່ງດັ່ງກ່າວຢູ່ໃນການປະຊຸມກໍາມະການຝ່າຍການສຶກສາ. ຈົນເຖິງເວລານັ້ນ ປະທານສະເປັນເຊີ ດັບເບິນຢູ ຄິມ ໂບ ໄດ້ຮັບໃຊ້ເປັນເວລາດົນນານພ້ອມທັງໄດ້ອົດທົນກັບບັນຫາສຸຂະພາບທີ່ບໍ່ເຫຼືອອາຍຸ ພຽງແຕ່ໂປບເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້. ເພິ່ນເປັນຜູ້ນໍາພາການປະຊຸມໃນເຊົ້າມື້ນັ້ນ.

ທັນໃດນັ້ນ, ເພິ່ນໄດ້ຢຸດກ່າວ. ເພິ່ນຫລັບໄປໃນຕັ້ງ. ຕາເພິ່ນປິດ. ຫົວກົ້ມລົງໃສ່ໜ້າເອິກ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນັ່ງຢູ່ໃກ້ເພິ່ນ. ແອວເດີ ຣໍແລນ ໄດ້ນັ່ງຢູ່ທາງຂ້າງພວກເຮົາ. ທັງສອງຄົນພວກເຮົາໄດ້ລຸກຂຶ້ນເພື່ອຊ່ອຍເຫລືອເພິ່ນ. ໂດຍທີ່ບໍ່ເຄີຍມີປະສົບມາກ່ອນໃນຍາມສຸກເສີນ, ພວກເຮົາຕັດສິນໃຈຈົ່ງຕັດສິນໃຈຍົກເພິ່ນໄປພ້ອມທັງຕັ້ງ; ໄປຫາຫ້ອງການຂອງເພິ່ນຢູ່ໃກ້ໆນັ້ນ.

ເພິ່ນໄດ້ກາຍເປັນຄູສອນຂອງພວກເຮົາໃນຊ່ວງເວລານັ້ນເອງ ເຖິງຈຸດສຸດທ້າຍຂອງເພິ່ນ. ໂດຍມີພວກເຮົາຍົກເພິ່ນກັບຕັ້ງຜູ້ລະເບື້ອງ, ພວກເຮົາໄດ້ອອກຈາກຫ້ອງປະຊຸມໄປຫາຮ່ອມປ່ອນຢ່າງຂອງຕຶກ

ບໍລິຫານຂອງສາສນາຈັກ. ເພິ່ນໄດ້ເປີດຕາຂຶ້ນໜ້ອຍໜຶ່ງ, ແຕ່ຍັງງົງຢູ່, ແລະ ເວົ້າວ່າ, “ໂອ້, ລະວັງເດີ້, ປ້ານພວກທ່ານຊິເຈັບຫລັງ.” ເມື່ອພວກເຮົາຢ່າງໄປໃກ້ປະຕູຫ້ອງການເພິ່ນ, ເພິ່ນເວົ້າວ່າ, “ໂອ້, ຂ້ອຍຮູ້ສຶກບໍ່ສະບາຍໃຈທີ່ລົບກວນການປະຊຸມ.” ທັນທີທີ່ໄດ້ພາເພິ່ນເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງການເພິ່ນ, ໂດຍທີ່ເພິ່ນຍັງບໍ່ຮູ້ວ່າມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນກັບຕົນ, ເພິ່ນໄດ້ຫລຽວຂຶ້ນເບິ່ງພວກເຮົາແລ້ວເວົ້າວ່າ, “ພວກທ່ານຄວນຟ້າວກັບຄືນໄປຫາບ່ອນປະຊຸມເດີ້.”

ພວກເຮົາກໍໄດ້ຟ້າວກັບຄືນໄປ, ໂດຍທີ່ຮູ້ວ່າການມີໜ້າຢູ່ບ່ອນປະຊຸມແມ່ນສໍາຄັນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ປະທານຄົມໂບ ນັບແຕ່ນ້ອຍເປັນຕົ້ນມາ ໄດ້ຍົກບິນເກີນວ່າຄວາມສາມາດໃນການອົດທົນຮັບໃຊ້ ແລະ ໃນການຮັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ມັນເປັນນິໄສທີ່ຝັງແໜ້ນໃນຕົວເພິ່ນ. ເພິ່ນໄດ້ຕຽມພ້ອມ. ແລະ ສະນັ້ນ ເພິ່ນຈຶ່ງສາມາດສອນ ແລະ ສະແດງໃຫ້ເຮົາຮູ້ວິທີທີ່ຈະຕຽມຮັກສາຄໍາສາບານ ແລະ ພັນທະສັນຍາ, ໂດຍການຍິດໝັ້ນໃນການຕຽມເປັນເວລາຫລາຍປີ ໂດຍໃຊ້ພະລັງຂອງເຮົາກັບສິ່ງທີ່ເບິ່ງຄືວ່າ ເປັນພາລະເລັກນ້ອຍກັບຜົນສະທ້ອນອັນນ້ອຍໆ.

ຂ້າພະເຈົ້າອະທິຖານວ່າ ເຮົາຈະຮັກສາພັນທະສັນຍາແຫ່ງປະໂລຫິດຂອງເຮົາ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຮົາ ເໝາະສົມຕໍ່ຊີວິດນິລັນດອນ ແລະ ທັງທຸກຄົນທີ່ເຮົາຖືກເອີ້ນໃຫ້ຝຶກນໍາອີກ. ຂ້າພະເຈົ້າສັນຍາວ່າ ຖ້າຫາທ່ານເຮັດທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານສາມາດເຮັດໄດ້, ແລ້ວພຣະເຈົ້າຈະເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ບັນຍາໃຫ້ທ່ານ. ພຣະອົງຈະຕຽມທ່ານ. ຂ້າພະເຈົ້າສັນຍາກັບທ່ານວ່າ ຜູ້ທີ່ທ່ານຝຶກຝົນ ແລະ ເປັນຕົວຢ່າງໃຫ້ ຈະຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນຊື່ຂອງທ່ານ ດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃນນີ້ ຜູ້ຊຶ່ງເປັນຜູ້ອົບລົມ ດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍຮູ້ຈັກ.

ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເປັນພະຍານວ່າ ພຣະເຈົ້າ ພຣະບິດາຊົງພຣະຊົນຢູ່ ແລະ ຮັກທ່ານ. ພຣະອົງຮູ້ຈັກທ່ານ. ພຣະອົງ ແລະ ພຣະບຸດຜູ້ໄດ້ເປັນຄົນມາມີຊີວິດແລ້ວທີ່ສູງສົ່ງຂອງພຣະອົງ, ພຣະເຊຣີດ ໄດ້ມາ ປະກົດຕໍ່ຊາຍໜຸ່ມຜູ້ບໍ່ມີປະສົບການຊື່ ໂຈເຊັບ ສະມິດ. ພວກພຣະອົງໄດ້ໄວ້ວາງໃຈເພິ່ນໃຫ້ຝຶກຝົນ ພຣະກິດຕິຄຸນທີ່ສົມບູນ ແລະ ສາສນາຈັກທີ່ແທ້ຈິງ. ພວກພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ກໍາລັງໃຈເພິ່ນໃນຍາມ ທີ່ເພິ່ນຕ້ອງການ. ພວກພຣະອົງໄດ້ປ່ອຍໃຫ້ເພິ່ນຮູ້ສຶກເຖິງການຕິສອນດ້ວຍຄວາມຮັກ ຕອນທີ່ມັນ ຈະນໍາເພິ່ນລົງມາເພື່ອຈະໄດ້ຍົກເພິ່ນຂຶ້ນອີກ. ພວກພຣະອົງໄດ້ຕຽມເພິ່ນ, ແລະ ຕຽມພວກເຮົາ ສໍາລັບຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ທໍາການເພື່ອນຶ່ງໄປຫາລັດສະໝີພາບຊັ້ນສູງ ນັ້ນຄືຈຸດເປົ້າໝາຍ ແລະ ເຫດຜົນຂອງການຮັບໃຊ້ທັງໝົດຂອງຖານະປະໂລຫິດ.



ຂ້າພະເຈົ້າຂໍອວຍພອນທ່ານ ເພື່ອວ່າທ່ານຈະສາມາດຮູ້ຈັກໂອກາດທີ່ດີເດັ່ນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ທ່ານໃນການເອີ້ນ ແລະ ຕຽມທ່ານຕໍ່ການຮັບໃຊ້ພຣະອົງ ແລະ ການຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນ. ໃນພຣະນາມຂອງຜູ້ນຳ ແລະ ພຣະອາຈານທີ່ຊຽງກ, ພຣະເຢຊູຄິດ, ອາແມນ.

ແຫລ່ງອ້າງອີງ

1. ເບິ່ງ 2 ນິໄຟ 32:3–6.
2. 1 ຕີໂມທິ 4:12–14, 16.
3. See Doctrine and Covenants 84:39.